

Nema dostupnih prijevoda.

Još jedna beskrupolozna investicija nauštrb naših jedinstvenih prirodnih resursa, odnosno javnog dobra

U današnjem izdanju "Glasa Istre", M. Medić u članku naslovljenom "Adris usred ljeta gradi punom parom! Unatoč Pravilniku o zabrani gradnje" navodi da iako je propisana zabrana gradnje od 15. lipnja do 31. kolovoza (u ljetnim mjesecima) te se zabrane ne pridržava Adris grupa (misli se na gradilištima Maistrinog hotela "Monte Mulini" te stambenih objekata Abilije, obiju kompanija u vlasništvu Adris grupe), a što vjerno prenosi i grafit ispisan na panou na jednom od gradilišta koji kaže:

"iza ove ograde zakoni ne vrijede". Gradska uprava, putem nadležnog pročelnika tvrdi da "Adris grupa za radove na hotelu Monte Mulini i stambenim zgradama Abilije nema posebnih dozvola te da ne podliježe odluci jer se izvode tek unutarnji radovi" (sic!), dok novinarka upozorava da "na terenu je sasvim druga slika - dizalice, bušilice i ostali strojevi rade punom parom" te da "trenutno se, iako je to odlukom zabranjeno, na stambenim objektima izvode radovi na vanjskom dijelu zgrade, a kod hotela se još uvijek zidaju objekti i sve vrvi radnicima i bagerima koji su obavijeni oblacima prašine".

Navedene činjenice oslikavaju odnos između IDS-ove vlasti i Adris grupe o kojem smo već pisali na ovim web stranicama (vidi bilješke : "Plinio-fikacija Istre?" i "Tko to tamo puši?") te samo potvrđuju i dosljedno se uklapaju u naše izrečene stavove o tom odnosu pa nema potrebe da ih ponovno navodimo.

"Obični ljudi" mogu stoga samo javno osuditi projekt i gradnju hotela "Monte Mulini". Nije potrebno posjedovati diplomu arhitekta da bi se uvidjelo kako je:

- građevina veća od prethodnih gabarita;
- zelenilo opustošeno i možda nepovratno uništeno;
- uz šetnicu lungomare niknuo pravi mali "berlinski zid";
- cijeli kompleks zatvorena cjelina koja nepovratno mijenja izgled i krajobraz tog dijela grada.

S druge strane plaćeni oglasi na svim mogućim web stranicama reklamiraju budući kompleks kao građevine "svih mogućih luksuznih sadržaja, smionih arhitektonskih rješenja ... slijede priče o stilu, toplim i prirodnim materijalima i pomno odabranim detaljima".

Činjenica je da pojedinci drže da je novac, samo zato što je novac, neprocjenjiv. No neprocjenjive bijahu (i jesu) i naše prirodne, povijesne i kulturne vrijednosti ovog podneblja. Te su vrijednosti veće od bilo kojeg ušićarenog metra kvadrata apartmana ili hotelske sobe koje na tržištu bez sumnje predstavljaju priličnu količinu eura ali daleko manje od naših prirodnih, povijesnih i kulturnih resursa koje na jedan beskrupulozan način nepovratno gubimo, vjerojatno zauvijek. Na, u ovom slučaju, istinitu uzrečicu kako "novac čini čovjeka bogataša, a obrazovanje čini čovjeka znanja", mi možemo samo dodati da "čovjek bogataš novcima ne može kupiti čovjeka znanja već čovjeka koji prodaje svoje znanje za novac te su mu vrijednosti iste kao i u bogataša". Primjer toga najbolje se očitava upravo u Adris grupi.